

ТЕМА: Біологічні і господарські особливості овець

План

1. Народногосподарське значення вівчарства.
2. Господарсько-біологічні особливості овець.
3. Виробнича класифікація порід овець.

1. Від овець одержують важливу сировину для легкої промисловості – вовну, овчини, смушки, хутро, а також цінні продукти харчування – баранину і молоко. Основна продукція галузі – це вовна, яка становить 40-42% від усієї вартості продукції овець і є незамінною сировиною для виробництва високоякісних тканин, оскільки характеризується низькою теплопровідністю, високою гігроскопічністю, малою здатністю волокон до електризації. Серед цінних ознак вовни – здатність до звалювання, що дає можливість виробляти з неї сукно, валянки, повсть. Із овчин шиють шуби й кожухи, а зі смушки та хутра – шапки, коміри, жіночі пальто.

Баранина належить до цінних продуктів харчування людини і характеризується добрими смаковими, ароматичними та дієтичними властивостями. Вона містить 6-8% жиру і 4-5% білка, тому широко використовується для виготовлення бринзи, твердих сирів і кисломолочних продуктів.

Поєднання у тварин цінних продуктивних, адаптивних і кормових здатностей забезпечує динамічну гарантію виробничих перспектив розвитку вівчарства.

2. За адаптаційними можливостями вівці переважають інших сільськогосподарських тварин. Вівці добре пристосовані до різних кліматичних зон. Їх розводять у малодоступних для виробничого використання посушливих степах, холодних гірських районах. Вівці повніше використовують грубі пасовищні корми. Вони поїдають на 10-20% видів більше кормових рослин, ніж інші тварини. У овець гостро поставлені передні зуби (різці), що дає можливість скушувати навіть низькорослі трави та підбирати дрібні кормові рештки на післяжнивних площах.

У результаті добре розвиненого травного каналу вівці витрачають менше корму на продукцію. На 1кг приросту сухої речовини живої маси їм необхідно на 20% менше поживних речовин, ніж великій рогатій худобі. Найбільш цінними у пасовищний період для овець є зелені корми, перетравність органічної речовини яких досягає 75-85%. На 1кг приросту живої маси вівці витрачають 6-10к.од.

Вівці стійкі проти холоду і не потребують теплих приміщень, оскільки у них добре розвинутий волосяний покрив, але вони чутливі до надмірної вологи і протягів. Їх відносять до плодючих тварин – від 100 вівцематок одержують 150-160 ягнят. Поліестричність дає можливість одержувати три приплоди за два роки.

Тварини характеризуються високою скоро сплістю. Утримання молодняку окупається вовною вже протягом першого року життя, оскільки його стрижуть у

річному, а з неоднорідною вовною – навіть у 4-6-и місячному віці. Каракульські смушки одержують у 1-2-денному, романівські овчини – у 5-7-місячному віці.

3. У світі налічується близько 600 порід овець, у тому числі в Україні – 12. В основу виробничої класифікації покладено тип вовнового покриву:

- тонкорунні;
- напівтонкорунні;
- напівгрубововнові;
- грубововнові.

За особливостями поєднання ступеня розвитку різних видів та ознак продуктивності овець їх поділяють:

- вовнові;
- м'ясні;
- смушкові;
- овчинні;
- молочні.

Питання для самоконтролю:

1. Яку основну продукцію дають вівці?
2. Кількість народжених ягнят на 100 вівцематок.
3. Чому баранина належить до цінних продуктів харчування?
4. Скільки порід овець розводять в Україні?
5. Що покладено в основу виробничої класифікації порід овець?